

СОНЦЕ “ПРОСВІТИ”

Слова Анатолія Курдидика

Музика Нестора Нижанківського

A *Тадьора*

mf 1. Станьмо в гро-ма-ду як ді-ти, ко-ла у го-роу зій-
mf 2. Злинь-те... зо-рі—є до-во-ла, ги-не, зни-ва—є ніть—
mf 3. Знай-те: не-дов-го по-м окра-ти! ца-ста в наш вкрай за-ві-
 4. Цу—є-те? Ра-дість, ве-се-лість, гро-мам ве-сти за-чу-

B *Іта*

f 1. мін, ми—ні в нас сва—то Про-сві-ти, тре-ба це зна—ти у—
f 2. -ма... тут під Про-сві-ти пра-по-ром міс-ця для не—ї не—
f 3. -ма! Там бо Про-сві-та, як Ма-ти, шлях по-ка-за—ла в житт—
f 4. -но! Сон-це спи-ни—ти не си-ла! Сон-це в Про-сві-ти зій—

volta. II volta.

1. -сім, тре-ба це зна—ти у—сім!
 2. -ма! міс-ця для не і не—ма!
 3. -ти! Шлях по-ка-за—ла в житт—ма!
 4. -шло. Сон-це в Про-сві-ти зій—шло!

Пісню „Сонце Просвіти” можна співати і в цей спосіб:

A + B (без повторення, отже з I^{ma} volta) + (подаме в низу) **Г.**

Г.

1. Ти ні в нас свя-то Про-ві-ти, тре-ба це зна-ти у-сім!

2. Тут під Про-ві-ти пра-по-рам міс-ця для не-ї не-ма!

3. Нам бо Про-ві-та, як Ма-ти, шлях по-ка-за-ла-ла в жит-тя!

4. Сон-ця спи-ни-ти не си-ла! Сон-це в Про-ві-ті зій-шло!

Станьмо в громаду, як діти,
чола угору здіймім,
нині в нас свято “Просвіти”,
треба це знати усім!
Нині в нас свято “Просвіти”,
треба це знати усім!

Гляньте... зоріє довкола,
чи не зникає пільма...
тут під “Просвіти” прапором
місця для неї нема!
Тут під “Просвіти” прапором
місця для неї нема!

Знайте: недовго нам ждати!
Щастя в наш край завіта!
Нам бо “Просвіта” як Мати,
шлях показала в життя!
Нам бо “Просвіта” як Мати,
шлях показала в життя!

Чуєте? Радість, веселість,
громом весни загуло!
Сонця спинити не сила!
Сонце в “Просвіті” зійшло!
Сонця спинити не сила!
Сонце в “Просвіті” зійшло!